

Apatin, Banja Junaković, naseljena mesta ove opštine, u nekom minulom periodu, danas, sutra. Na ovu temu razgovarali smo sa predsednikom opštine Apatin, doktorom Živoradom Žikom Smiljanićem. Razloga za ovaj intervju je više, ali „najjači“, nedavno zvanično potvrđeni na Sajmu InvestExpo u Novom Sadu, je priznanje “Zlatni ključ” uručeno dr Živoradu Smiljaniću, predsedniku opštine Apatin, za razvoj lokalne samopurave. U obrazloženju je rečeno da je predsednik opštine Apatin dr Živorad Smiljanić od ovog grada na Dunavu napravio jednu od najperspektivnijih lokalnih samouprava u Srbiji koja sa pravom nosi titulu „opština budućnosti“. Uz to, gospodin Smiljanić je istaknuti javni i politički radnik u našoj zemlji i regionu, čovek koji je iz ničega napravio srpski brend Banju Junaković.

-Za osam godina, koliko vodim opštinu Apatin (od 2004. godine), u infrastrukturu je uloženo više od 6,5 milijardi dinara – obaveštava dr Smiljanić i nastavlja: -I pored krize i svih nedaća sa kojima se susrećemo, Apatin je jedna od prvih opština u Srbiji koja je toliko uložila u infrastrukturu. Najviše novca smo dobili iz Fonda za kapitalna ulaganja i Nacionalnog investicionog plana, oko 2,5 milijarde, a ostalo je izdvojila opština iz svojih sopstvenih sredstava, pre svega iz budžeta, oko 1,5 milijardi dinara. Mesni samodoprinos od 3% za infrastrukturu i 1% za rađanje dece i umiranje, u kontinuitetu u Apatinu traje od daleke 1968. godine. Investiranjem u značajne projekte, promenili smo izgled Apatina. Izgradili smo prelepu glavnu ulicu, što je koštalo oko 120 miliona dinara, potom jednu od najmodernijih marina danas na Dunavu, od izvora do ušća, za koju je utrošeno oko 400 miliona dinara i putničko pristanište za belu flotu, za šta je izdvojeno negde oko 90 miliona dinara, u ono vreme je to bio milion evra. Od Svetske banke iz Vašingtona dobili smo 75 miliona dolara za obalnu utvrdu u delu ispod pravoslavnog hrama i putničkog pristaništa, tako da je praktično grad izašao na reku i obalnu utvrdu. Ostalo je još jedno parče između „Napretka“ i „Carine“, koje bi trebalo uraditi, tako da ćemo onda imati uređenu i obezbeđenu celu obalnu utvrdu onog dela grada koji je izašao na reku Dunav. Pored toga, izgradili smo prelep pravoslavni hram na obali Dunava, i to je posle Drugog svetsko rata, posle Svetosavskog hrama u Beogradu, najveća pravoslavna crkva napravljena u Srbiji.

*Interesantno je da svaki brod koji uđe iz Mađarske prvo što vidi na teritoriji Republike Srbije – je veličanstveni apatinski pravoslavni hram. Otkud ta ideja?

-Svojevremeno, dok sam razgovarao sa vladikom Irinejom Bulovićem o podizanju pravoslavnog hrama u Apatinu, on je rekao da crkva mora biti u centru grada, a ja sam mu rekao: "Vladiko, grad će izaći na reku i to će biti budući centar grada i ja hoću da bude crkva na obali Dunava", što je on i prihvatio. Kada smo završili crkvu i šetali obalom Dunava koja je bila uređena tako kako sam zamišljao, onda mi je priznao: „da nije bio toliko dalekovid, jer je ovo toliko lepo i ja sada ozbiljno razmišljam da svoju letnju rezidenciju prenesem u Parohijski dom u Apatinu“.

*Naš sagovornik dalje obaveštava:

-Kada je u pitanju infrastruktura, uradili smo izuzetno mnogo. Nama je praktično sve jedna ulica u gradu i selima oko Apatina pod asfaltom, u gradu svaka ulica ima atmosfersku kanalizaciju, fekalnu kanalizaciju, do svake kuće imamo doveden je gas i u selima i u gradu, imamo kablovsku televiziju i brzi internet postavljen pod zemljom. Mi smo jedini grad koji to danas ima u Srbiji. Sada završavamo gradsku pijacu, i trebalo bi da počnemo da gradimo i treću luku za kontejnerski pretovar, što će takođe biti značajna investicija. Plan je da izgradnju započnemo do kraja godine. Pokrenućemo još jednu investiciju, izgradnju fabrike za preradu otpadnih voda Fabrike piva u Apatinu, vrednu oko 6 miliona evra. Imamo još spremnih projekata koje ćemo nastojati da realizujemo.

*Apatin danas, je moderan i uređen grad, sa predivnim sportskim terenima, sa puno sadržaja, ali i sa puno mladih. Kako ste došli do toga da vaš grad smatraju za jedan od onih u Srbiji, koji imaju perspektivu?

-Ja sam, prvo kao lekar, svestan da moramo stalno da ulažemo u mlade. Zato, ulažemo u sport i svim klubovima plaćamo sve. Da bi stvorili uslove da deca mogu da se bave sportom, napravili smo sportsku halu, prvo u Sonti, potom u Prigrevici, a sada počinjemo izgradnju u Kupusini, tako da od četiri, tri sela imaju sportske halu. Moja ideja je bila da što pre decu usmerimo u sport, i na taj način da ih otmemo od droge, alkohola i drugih poroka. Apatin je grad koji u svakoj prilici pomaže mladima, pa smo im tako ove godine dali smo preko 200 stipendija.

*Mnogo ste godina, energije i finansijskih sredstva, uložili u vaše remek delo - Banju Junaković. Dokle se stiglo sa ovim sjajnim projektom, svojevrsnim srpskim brendom?

-Mi smo banju napravili i održavamo je, ali, smo krenuli sa izgradnjom velikog wellness centra od 9.000m², što je radila „Budućnost“, jedna od najboljih građevinskih firmi u Novom Sadu. Međutim, oni su došli u blokadu i godinu i po dana ne radimo. Ja se još uvek nadam da će nastaviti gradnju ovog centra koji bi trebao da bude najveći wellness centar na Balkanu kada se završi. Investicija vredne skoro 13 miliona evra. Imamo na raspolaganju još 460 miliona iz Fonda za kapitalna ulaganja i imamo volju, samo treba nastaviti gradnju.

*Apatin danas, da li ljudi odlaze, ostaju?!

-Apatin deli sudbinu svih gradova u Srbiji, a po poslednjem popisu ima skoro 3.000 stanovnika manje. Još uvek mladi nastoje da nađu posao u većim centrima. Nažalost, ova nametnuta kapitalizacija (od strane DOS-a) je bila katastrofalna, 22 firme su nam ugašene, i teško je to sada ispraviti. Izgradnjom Regionalnog transportnog centra i međunarodne luke, će se, nadam se, otvoriti perspektiva za bescarinsku zonu i industrijski park i to je naša budućnost i najveća razvojna šansa, da se naslonimo na Dunavsku strategiju. Mi u selima, takođe, imamo samodoprinosе od kojih se gradi infrastruktura, tako da naša sela praktično imaju sve jednu ulicu pod asfaltom, a sada su počeli da grade fekalnu kanalizaciju. Poljoprivrednici koji su ostali na zemlji se snalaze, a danas je živeti na selu ili gradu skoro isto. Bar je tako kod nas u opštini Apatin – zaključio je dr Živorad Smiljanić.

[Više fotografija, možete da pogledate ovdе.](#)